

względem największej części warunków. Po raporcie tym następują: 1) Nota gabinetu habsburskiego z d. 4 marca do hrabiego Orłów, z przytoczeniem warunków namienionych w raporcie; 2) Nota dodatkowa do pierwszej z oświadczeniem gotowości króla Niderlandów uznania niepodległości Belgii i księcia Leopolda, pod warunkami wskazanymi; 3) Pismo barona Binder, cesarsko-austriackiego posła do dworu niderlandzkiego, i pismo hrabiego Waldburg-Truchsess, Posła królewsko-pruskiego; oba dyplomaci donoszą w nich dworowi niderlandzkiemu, iż przystąpili do deklaracji podanej d. 22 marca przez hrabiego Orłowa. 4) 57my protokół z ratyfikacyami Austrii i Prus z d. 18 kwietnia, i 5) 58my protokół z d. 4 maja; 6) 59ty protokół z przyłączoną do niego; 7) notą konferencji do pełnomocników niderlandzkich w Londynie, obejmującą zapytanie, czyli są upoważnieni układać się i podpisać ostateczny traktat między Hollandyą i Belgią pod wpływem konferencji? 8) Odpowiedź pełnomocników niderlandzkich z d. 7 maja na tę notę. Przypominają w niej dawniejszą protestacyą swoją z d. 14 grudnia r. z. przeciw traktatowi z d. 15 listopada prawie w tychże samych wyrazach. Podobnie protestują się przeciw ustaniu kroków nieprzyjacielskich, zaręczonemu przez mocarstwa w 59tym protokole, gdy monarcha ich zezwolił tylko na wstrzymanie tych kroków do d. 15 października r. z. od tego czasu wstrzymanie to nie zostało ponowionem, i dla tego też nie może być zaręczonem. Nakoniec oświadczają pełnomocnicy niderlandzcy gotowość rozpoczęcia układów lecz tylko na zasadzie, którą w nocie swojej podanej w sierpniu r. z. wyłuszczyli. Dalej oświadczył minister, iż Król Jmć uwiadomiony o tych wszystkich pismach urzędowych, kazał zalecić pełnomocnikom swoim w Londynie, aby imieniem monarchy podali znowu konferencyi notę (którą jest N. 8) z d. 7 maja, i oświadczyli, iż rząd niderlandzki gotów odbywać dalsze układy z konferencyą, stósownie do obecnego jej położenia względem Niderlandów, oraz iż można osobno układać się z Belgią, gdy traktat względem jej odłączenia został zawarty z mocarstwami. Co się tyczy traktatu względem twierdz, Król Jmć poczytuje go za przeciwny prawom Niderlandów; niezgadza się bowiem z zasadą zabezpieczenia z ofiarami pieniężnemi, dane-

mi przez Niderlandy na wystawienie tych twierdz. Protestował się więc Król Jmć przeciw tej traktatowi, i upraszał mocarstwa o należenie do negocjacyj. 9) Protokół 60ty, tyczący się aresztowania P. Thorn. Namienił minister, iż koniec tego protokołu zbliża się do pomysłu o wymianie oświadczonego w nocie d. 7 maja ze strony rządu niderlandzkiego, w odpowiedzi na przelozenia Anglii i Francji. Następują potem 10) wiadoma deklaracya hrabiego Orłów, 11) wiadomy traktat względem twierdz, oraz 12) 13) 14) 15) 16) 17) również wiadome protokoły od 55go do 61go włącznie; nakoniec 18) wzmiankowana wyżej nota rządu niderlandzkiego z d. 7 maja, która także przesłana została w odpowiedzi na 60ty protokół z d. 11 maja. W tej nocie wyrażono, iż lubo aresztowanie P. Thorn nie zostało uskutecznione z rozkazu Króla Jmci, jednakże bezwarunkowe uwolnienie jego uczyniłoby złe wrażenie na umyśle mieszkańców Luxemburga, pozostałych wiernymi królowi-wielkiemu księciu, i dla samego Pana Thorn byłoby niebezpiecznem. Przyjaciele i krewni 32 Luxemburczyków, zabranych przez Belgijczyków podobnym sposobem w Ettelbrück, i zostających dotąd w więzieniu w Namur, słusznie byłiby urażeni taką nieuwzględnnością rządu wielkiego księcia, gdy przez to pozbawiliby się sposobu, trefunkiem otrzymanego, do wyrobienia im wolności. Związek niemiecki zdaje się również upatrywać jednakowość w obu dwóch zdarzeniach. — Rząd wielkiego księcia proponuje więc wymianę. — Wreszcie co się tyczy twierdzenia, iż aresztowanie Pana Thorn jest czynem nieprzyjacielskim, zabranie i więzienie wspomnianych Luxemburczyków, oraz roboty celem uderzenia na cytadelę Antwerpską i przeciw eskadrze niderlandzkiej, roboty dotychczas jeszcze trwające, zasługują na podobne nazwanie.

Wczoraj przybył tu margrabia Dalmacji, nadzwyczajny poseł i pełnomocny minister króla Francuzów przy dworze tutejszym.

DONIESIENIE PRYWATNE.

Wieś Zielonki w obwodzie Stopnickim, mająca trzy folwarki z zabudowaniami gospodarskimi porządkami — w gruntach dolnych, z łakami obfitemi i żyznemi; na trakcie Krakowsko-Lubelskim blisko rzeki Wisły położona, jest z wolnej reki do sprzedania lub na lat kilka do wydzierżawienia z kondycjami bardzo dogodnemi. — Obszerniejszą wiadomość powziąć można w Krakowie przy ulicy Brackiej pod L. 242 na drugim piętrze. —

(2r.)